

Boh nás vedie na cestu slobody

Všetci pokrstení tvoríme Cirkev, ľud, ktorý je na ceste k Bohu. Začuli sme pozvanie Ježiša a vyberáme sa na cestu za ním a za slobodou, ktorú nám ponúka. Zmysel sviatosti krstu môžeme lepšie pochopiť vo svetle starobylého textu z knihy Exodus – Východ. /Ex 14, 5-15, 2/. Boží ľud, vedený Mojžišom, kráča smerom k slobode a učí sa dôverovať Bohu.

Úvodné obrady svätej omše nás pozývajú prežiť znovu krst ako dar Boha, ktorý „tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal život večný. (Jn 3, 16) Je to dar života v Láске. Láska je extázou, ale nie extázou v zmysle opojenia, ale extázou v zmysle cesty ako neustáleho exodu – východu z „ja“, uzatvoreného do seba samého, k oslobodeniu v darovaní sa a práve tým aj v znovu nájdení sa, ba až k objaveniu Boha.“ (porov. Benedikt XVI, Deus Caritas est, čl. 6)

„Toto robte na moju pamiatku“ Tieto slová môžeme chápať ako Ježišov testament. Pripomína aj nám, že najdôležitejšou starosťou spoločenstva veriacich je neustále odovzdávať pamäť o týchto udalostiach. Je to najdôležitejšia úloha, ktorú Boh očakáva od veriacich. Náboženský život má byť odpoveďou na túžbu Boha, aby o ňom a o tých udalostiach pamätali.

Strata pamäti, je niečo čo má svoje dôsledky, tiež existenciálne. Zabudnúť na Boha, na jeho dobrodenia, znamenalo pre Izraelitu nanovo sa vrátiť do Egypta. Nejde o návrat v zmysle geografickom, či politickom alebo duchovnom. Ide predovšetkým o to, že je možné žiť v zaslúbenej zemi a je možné byť v skutočnosti otrokom.

Teda neprítomnosť pamäti je kľúčovou pre totožnosť Izraelitu, Izrael a je kľúčovou pre jeho existenciu. Nie je to problém teoretický. Je to niečo, čo zakúšajú okamžite na svojom živote. V súvislosti s tým sa v Izraeli objavuje séria inštitúcií prostredníctvom ktorých sa neustále obnovuje pamäť o Bohu. A to je hlavný cieľ kultu, ale aj hlavná úloha odovzdávania tejto pamäti o udalostiach z minulosti súčasnému pokoleniu.

Úloha pre rodičov s deťmi: Spoločne s deťmi si pozrieť fotky z krstu (prípadne video) a vysvetliť im jednotlivé symboly. Vysvetliť deťom, prečo sú pokrstené. Porozprávať deťom jeden zo životných príbehov, keď Vám Boh ako dobrý, milosrdný, starostlivý Otec pomohol dostať sa z ťažkej situácie. Viesť deti k osobnej modlitbe dôvery: Ježišu, záchranca všetkých: malých aj veľkých. Ty pomáhaš ockovi a mamke vo všetkom. Dôverujem Ti. Viesť deti, k modlitbe: Sláva Otcu i Synu, i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, tak nech je teraz i vždycky, i naveky vekov amen.

Pri vstupe do kostola robíme znak kríža so svätenou vodou, tým vyznávame svoju vieru. V kostole je krstiteľnica, ktorá znázorňuje kolísku každého kresťana, kde sme prijali Boží, večný život.